

Nr 18.

Av herrar **Staxäng** och **Carlsson** i Bakeröd, *angående överförande till fiskeristyrelsen av den prisreglerande verksamheten på fiskets område.*

I stort sett har prisregleringssystemet för fisk icke undergått några större förändringar sedan april 1946. De nuvarande riktlinjerna, som beslutades av 1948 års riksdag, var i väsentliga delar grundade på förslag som framlagts av 1945 års fiskerikutredning. För närvarande handhaves prisregleringsfrågor och vissa andra ärenden på fiskets område av jordbruksnämnden.

Såväl fiskeristyrelsen som Sveriges fiskares riksförbund har i ett flertal framställningar anhållit, att samtliga frågor rörande fiskerinäringen skulle sortera under fiskeristyrelsen. Som stöd härför har anförts dels att alla frågor rörande fisket äger så intim samhörighet att de bör sortera under ett organ, dels att frågor rörande prisregleringen får anses tillhöra fiskerinäringens mest betydelsefulla intressefrågor, nämligen de ekonomiska, och att de därför inte bör avkopplas från fiskets eget ämbetsverk. Det kan inte heller enligt vår mening anföras samma skäl till boskillnad för fiskets produktions- och regleringsfrågor som beträffande jordbruket, där produktionsfrågorna handhaves av lantbruksstyrelsen och prisregleringsfrågorna av jordbruksnämnden. Erfarenhetsmässigt torde man kunna säga att produktions- och regleringsfrågorna för fiskets del endast motsvarar två sidor av samma sak.

När det gäller våra nordiska grannländer finns inte någon motsvarighet till denna uppdelning. Såväl i Danmark som i Norge sorterar dessa frågor under centralmyndigheter för fisket, i Danmark fiskeriministeriet och i Norge fiskeridirektoratet och fiskeridepartementet.

För att fiskeristyrelsen inte helt skall ställas vid sidan vid jordbruksnämndens beslut i fiskets prisregleringsfrågor äger fiskeristyrelsens chef eller dennes ombud rätt att personligen närvara vid jordbruksnämndens plenarsammanträden för behandling av ärenden som rör fiskeristyrelsens verksamhetsområde. Befogenheterna begränsas emellertid till närvaro- och yttranderätt, varjämte anförda meningar antecknas till protokollet. När riktlinjerna för detta samarbete drogs upp, torde icke tillräckliga hänsyn ha tagits till de svårigheter som i detta avseende uppkommit genom fiskeristyrelsens förläggning till Göteborg. Det har nämligen visat sig att ärenden rörande prisregleringen kräver en synnerligen snabb och smidig handläggning.

I två likalydande motioner, I:460 och II:541, till 1950 års riksdag hemställdes, att den prisreglerande verksamheten på fiskets område och därmed

sammanhängande frågor skulle överföras till fiskeristyrelsen fr. o. m. den 1 juli 1950. Utskottet, som fann skäl tala för bifall till detta yrkande, avstyrkte emellertid motionerna med hänsyn till betydelsen av en samordning av behandlingen av utrikeshandelsärendena i fråga om jordbruk och fiske. Den utveckling som de senare åren ägt rum inom fiskerinäringen kännetecknas av att fisket i hög grad utvecklats till en exporterande näring, vilket är ett resultat av att fiskeflottan utbyggts för fångster på mera avlägsna fiskevatten. Det har enligt vår mening skett en så stark expansion inom fisket, att det numera får anses mera angeläget än tidigare att de frågor som rör fisket handläggs av en central myndighet. Framför allt gäller detta frågor rörande exporten och importen av fisk och fiskprodukter.

Departementschefen har också i proposition nr 197 till 1953 års riksdag anfört, att de förändringar som skett inom fiskerinäringen utgör skäl för att ompröva riktlinjerna för prisregleringen på fiskets område, och departementschefen meddelar, att han avser att begära bemyndigande för att tillkalla sakkunniga för utredning av ifrågavarande spörsmål. Det synes oss angeläget att den av departementschefen berörda utredningen även måtte omfatta en utredning om överförande till fiskeristyrelsen av den prisreglerande verksamheten på fiskets område och därmed sammanhängande frågor.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att den av departementschefen i propositionen berörda utredningen även får i uppdrag att utreda frågan om ett överförande till fiskeristyrelsen av den prisreglerande verksamheten på fiskets område och därmed sammanhängande frågor.

Stockholm den 13 januari 1954.

Ernst V. Staxäng.

C. O. Carlsson.